

FLORA.

N°. 12.

Regensburg.

28. März.

1847.

Inhalt: ORIGINAL ABHANDLUNG. Knaaf, Exiguitates botanicae. — LITERATUR. Bulletin de la société impér. des Naturalistes de Moscou. 1845. Nr. II—IV. 1846. I—III. — PHYTOCHEMISCHE NOTIZEN. Riegel, über Lentites betulina. Bley, über die Blüthen von Plantago media.

Exiguitates botanicae, auctore Jos. Fr. KNAF, Dr. Med.

1. **Potentilla Buquoyana Knaaf.**

Tota hirsuta, petiolis hirsutissimis, pilis patentissimis tubero insidentibus dimorphis, aliis simplicibus eglandulosis, aliis articulatis brevioribus paucioribusque glanduliferis, caulis in orbem patentibus aut e basi decumbente adscendentibus, superne aut fere e medio paniculatis, foliis rad. in caespitem caules dimidiis superantem aut subaequantem congestis, 7—9-natis, foliolis oblongis aut oblongo-lanceolatis acutis aut subobtusis, utrinque hirsutis, supra obscure subtus pallide viridibus, grosse inciso-serratis, serraturis plerumque 9—14, ovatis, antrorsum subcurvatis porrectisive, serratura terminali minuta serraturas tamen proxime laterales paulo excedente aut serraturis tribus terminalibus minutis, foliis caul. inferioribus sensim brevius petiolatis, 5—7-natis, supremis sessilibus ternatis, horum foliolis lanceolatis aut lanceolato-linearibus integerrimis aut remote pauci-serratis, serraturis patentibus, terminali maxima, petalis obcordatis calycem excedentibus, eorum emarginatura denticulo instructa, carpellis elevato-rugosis, in tergo carina angustissima acuta cinctis. 2. In sylvis collinis frondosis praecipue quercinis in fundo limoso cum terra lithanthracea commixto. Eichbusch bei Eidritz nächst Komotau in Böhmen. Majo in medium Junii usque. Mox post P. vernam efflorescit.

Radix crassa, ex rudimentis foliorum emortuorum fusco-squamosa, plerumque horizontalis superficialis, rarius subrecte descendens demumque in locis caulinis penitus emortuorum lacunosa, fibris validis

*longis instructa, caules in loco natali $\frac{1}{4}$ —1-pedales, semper rubentes, plerumque et folia seniora stipulaeque rubent, folia rad. caespitem centralem erectum plus minusve densum formant, plerumque septenata rarius nonata, rarissime intersunt quinata, hujus caespitis folia interiora longissime petiolata, petioli praesertim juniores hirsutissimi, pilis demum divaricatis, foliola singula margine ciliata, in medio plicata, seniora demum planiuscula, rarius occurunt sub-duplicato-serrata, serraturis foliorum intimorum in folio maximo aut longissime petiolato, perfectissime nempe evoluto, utrinque 9—14, rarius 15—16—18, approximatis, raro unum alterumve foliolum inventitur subovato-oblongum idque utplurimum in foliis parvis primordiilibus minusque perfectis, pars basilaris cuneata integerrima foliorum intimorum in folio maximo plerumque brevissima, pili foliorum infra ad nervum medium densi patentesque ceterum subtus supraque sparsiores et subadpressi, pili glanduliferi in hac specie multo copiosiores, quam in *P. recta*, omnibusque fere partibus incident, in sicco plerumque collapsi seu corrugati, glandulae in vivo plerumque rubentes, *stipulae plantae sponte crescentis semper omnes integerrimae*, foliorum rad. ex basi latiori sublanceolato-lineares acuminatae angustae, foliorum caul. inferiorum oblique lato-ovatae acuminatae, foliorum summorum linear-lanceolatae, panicula terminalis vel e medio vel jam infra medium caulis constituta, non raro in corymbum compositum disposita, laxa, foliosa, *calycis sepala aequilonga acuta*, exteriora linear-lanceolata immaculata, *interiora lato-ovata, in facie interna vitellino-maculata*, maculis fructu maturo evanescentibus, petala praecipue florum primordialium pulchre vitellina floreque perfecte explicato divaricata, raro occurunt petala, quorum emarginatura caret denticulo, qui tamen in quolibet flore semper adest imo et plantae cultae. Ipsa enim jam per duos abhinc annos a peritissimo horti botanici Buquoyani Rothenhausensis inspectore D. Philippo Mittelbachio cultura adhuc ibidem viget characteribus suis constans; sed ex uno solum radicis corpore ultra centum caulium in orbem prostratorum protulit, quorum plurimi $2\frac{1}{2}$ pedum longitudinem habent, stipulae eorum saepe inciso-dentatae.*

Planta singularis pulchra et praeprimis ex vestitu piloso et charactere carpellorum bona erit species; secundum naturalem specierum expositionem cel. Kochii Syn. fl. g. et h. ed. 2. p. 236. etc. ex integumento piloso individuali Potentillam rectam, ex carpellorum charactere *P. pilosam* aemulatur; verum ex reliquo habitu toto, me judi-

cante, ante P. thuringiacam Bernh. inserenda erit. P. recta differt statura multo majore, caulis erectis, nunquam in orbem patentibus, foliis quinatis, rarius septenatis, carpellis carina alaeformi cinctis; P. pilosa distinguitur statura multo majori, caulis erectis nec in orbem patentibus, hirsutis simulque tomentosis, pilis conformibus eglandulosis, foliis quinatis, foliolis foliorum inferiorum obovato-oblongis; P. thuringiaca differt pilis conformibus eglandulosis, foliis rad. septenatis, foliolis obovato-oblongis, subtus solum hirsutis, utrinque concotribus, serraturis porrectis, utriusque 9—12, foliolis foliorum superiorum subadpresso-serratis, carpellis rugulosis nec carinatis verisimilime que aliis notis, quas auctores in descriptione P. thuringiacae non addidere et quae me fugiunt, quum hanc speciem non possideo. Cel. DeCandollius imo dicit de P. thuringiaca: „foliis caulinis sessilibus, lobis (foliolis) lanceolatis obtusis“; in planta mea folia caul. inferiora adhuc longe petiolata, solum summa i. e. ramorum paniculae superiorum sessilia, nec sunt foliola obtusa sed acuta; cel. Kochius formam foliorum P. thuringiacae non indicat; cel. Sprengelius eam ad P. intermedia reducit, dicens: „caulis erectis, foliolis obovato-oblongis“ cel. Reichenbachius eam unit cum P. chrysantha Trev., affirmans „foliola obovato-oblonga“ esse. — Porro memoratu dignum, quod cel. DeCandollius in Prodr. syst. nat. p. II. p. 578. et cel. Steudelius in Nom. bot. p. 386. Potentillam parvifloram Gaud. ad P. canescens Bess. reducant, cel. Kochius autem in Syn. fl. g. et h. ed. 2. p. 239. eandem plantam helvetica cum P. thuringiaca Bernh. conjungat, quum tamen utraque species sc. P. canescens et thuringiaca tum habitu externo tum characteribus essentialibus insigni modo longe a se distat. Cel. Reichenbachius plantam Gaudinianam qua varietatem P. intermediae L. designat. — Haec amice monui, censens, plantam helvetica de novo observandam et accuratius comparandam esse.

2. *Carex ampullacea* Good.

β. nutans Knaf.

Culmo gracili nutante foliisque elongatis, spiculis inferioribus foemineis, superioribus androgynis, his inferne masculis, superne foemineis, aut inferne et superne masculis, in medio foemineis. — Olim misi sub nomine: C. Sternbergii mihi. Auf sumpfigen Stellen im hohen Grase um Gesträuche auf einer Wiese bei Jaromierz in Böhmen.

3. *Carex curvata* Knaf.

Spica composita, subdisticha, spiculis 4—8 alternis, approximatis, demum plerumque subfalcato-curvatis, de regula oblongis aut oblongo-lanceolatis, omnibus androgynis, inferne masculis, infima saepe composita, stigmatibus 2, fructibus demum patentibus, glumam superantibus, ovatis aut oblongo-ovatis, sensim in rostrum bifidum attenuatis, antice convexis teneriter multinerviis, postice basin versus planiusculis, superne subconcavis, margine e medio aut infra medium apicem versus serrulato-ciliatis, culmo plerumque arcuatum decumbente, ad apicem recto, radice stolonibus elongatis repente. 2. In sylvis collinis frondosis praecipue quercinis in fundo limoso cum terra lithantracea commixto. Eichbusch bei Eidlitz nächst Komotau in Böhmen, gesellig mit *Potentilla Buquoyana*. Medio Maji — Junii. *Glaucescens*, fere mense serius *Carice Schreberi* efflorescit, plerumque elongata, $\frac{1}{2}$ — 3 pedes alta et ultra, *spiculae dilute spadiceae, ut plurimum oligocarpae*.

Inter *C. Schreberi* et brizoidem intermedia. Prior differt: spiculis 3—5, confertis, semper rectis, obovato-oblongis, omnibus simplicibus, profundius spadiceis, polycarpeis, fructibus erectis, glumam aequantibus, fere subito in rostrum bifidum acuminatis, margine medio aut supra medium apicem versus serrulato-ciliatis, culmo apice demum subnutante. *Carex brizoides* ab ea recedit: spiculis albidis, omnibus simplicibus, fructibus erectis, glumam aequantibus, lanceolatis, margine a basi serrulato-ciliatis. — Hauc Caricem a me propositam pro hybriditate ex *Carice Schreberi* et brizoidi progenita haberem, si in loco natali obveniret posterior; sed ibidem solum *Carex Schreberi*, tomentosa et muricata crescunt, neandum in aliis locis vicinis *Commotovii* Caricem brizoidem reperire potui, dum *Carex Schreberi* hinc locorum creberrime occurrit. Reliqua, quae ex descriptione *Caricis curvatae* adhuc restant, alio tempore addam.

4. *Cladonia tectorum* Knaf.

Thallo foliaceo minuto adscendente, humecto supra lutescentisiccio subfuscō-viridulo cinereove, subtus albido utrinque glabro aut subtus hinc inde paucissimis verruculis instructo, marginē lobulato, lobulis crenulatis, podetiis nullis aut subnullis aut minutis tumque apice dilatatis aut cylindricis subulatisve simplicibus, scypho de regula destitutis, curvulis, rarius rectis, undique squamuosis aut granulato-verruculosis, aut inferne squamuosis, su-

perne granulato-verruculosis, humectis lutescenti-viridulis, siccis demum fuscis aut subfusco-viridulis cinereisve, apotheciis polycephalis symphycarpeis aut monocephalis pleiocephalidis discretis, eorum disco coccineo, saepe fusco aut atro-fusco. — In ligno putreante Pini Abietis L. in tectis. Auf faulen Dachschindeln.

Lichen, uti plurimi hujus generis, polymorphus, pumilus, 2—6 lineas altus, rarissime superne divisus. Inter plura millia exemplaria vix unum scyphiferum. Ipse in innumeris speciminiibus bis tantum observavi scyphum. In illis individuis, quibus nulla aut subnulla sunt podetia, apothecia thallo insident tunque tota plantula pygmaea planiuscula aut convexa aut subconica, inaequalis, deformis. Ipterum apotheciis squamae foliaceae interpositae sunt. Individuis crassioribus apothecia sunt polycephala majuscula, angustioribus 1—3-cephala, saepe minuta. Raro reperiuntur podetia sterilia, nunquam inveni prolifera. Rarissime obvenit forma podetiis infra apicem aut in medio subventricosis, quae aemulatur Cladoniam papillariam Hoffm.; sed haec thallo suberustaceo, podetiis laevibus, demum interdum granulosis, apotheciis minutis, eorum disco rufo-fusco a mea planta satis differt.

Secundum cel. Sprengel. Syst. veg. vol. IV. p. 271. haec Cladonia a me proposita proxime accedit ad Cl. ceratophyllum Spr. et Cl. fuscum Hoffm. interque eas quasi intermedia. Prior differt: thallo ciliato, podetiis omnibus subuliformibus albis sterilibus subdecorticatis; posterior distinguitur: laciniis thalli pinnatifidis crispulis, podetiis rectis laevibus submarginalibus, apotheciorum disco fusco. — Secundum vero cel. Rabenhorst. Deutschl. Krypt. Fl. vol. 2. sect. 1. p. 99. etc. eam inter Cl. cocciferam Baumg. et Cl. bellidioloram Fr. interponendam esse puto. Posterior ab ea dignoscitur: podetiis elongatis cylindricis nudis demum squamis foliaceis magnis obtectis, scyphiferis, saepe proliferis; Cl. coccifera Baumg. differt: thalli fibris radicalibus tomentosis, podetiis semper distinctis, altioribus, scyphiferis, nudis, demum granulatis aut verruculosis, scyphis integerrimis aut margine crenato-dentatis, saepe proliferis. — Profecto, ne speciem crearem praecocem, jam in eam eram, ut plantam meam secundum cel. Rabenhorst. in op. comm. p. 169. ad *Cladoniam cocciferam B. incrassatam* reducturus essem; verum haec varietas habet thallum subtilis pulvulentum, podetia semper omnia distincta, simplicia aut ramosa, apice incrassata nec cylindrica nec subulata, vix squamis obtecta, apothecia conferta nec thallo insidentia; ceterum haec varietas

cum altera b. curvata ab eodem cel. auctore indicatur rarissima, in terra turfosa habitans; mea autem planta in tectis putrescentibus ubique tam vulgaris et crebra uti Cladonia coccifera A. vulgaris in terra. — Quae in descriptione meae plantae, praecipue ejus scyphi semper perquam rari, adhuc deficiunt, alio tempore describam.

Obs. Etiam *Cladonia coccifera* Baumg. in uno eodemque loco natali eodemque tempore imo in eodem podetio saepe fert apotheciorum *discum coccineum* et simul *fuscum* aut *atro-fuscum*, imo et occurruunt *disci solum fusi*, etsi formae posteriores rarius inveniuntur.

Commotovii 23. Febr. 1847.

Auctor.

L iteratur.

Bulletin de la société impériale des Naturalistes de Moscou. Année 1845. Nro. II—IV. Année 1846. Nro. I—III. Moscou, 1845, 1846. 8.

Flora Baicalensi-Dahurica seu descriptio plantarum in regionibus cis- et transbaicalensis atque in Dahuria sponte nascentium, auct. N. Turezaninow. (Ann. 1845. II. S. 295—326.) — Wir finden in dieser Fortsetzung folgende Familien bearbeitet: *Araliaceae* mit der einzigen Art *Adoxa Moschatellina*; *Cornaceae* mit *Cornus alba*; *Caprifoliaceae* mit *Sambucus racemosa*, *Viburnum Opulus*, *V. Dauricum*, *Lonicera coerulea* und der neuen *L. chrysanthia*, dann *Linnaea borealis*; *Rubiaceae* mit *Rubia cordifolia* (von welcher die gleichnamige abyssinische Art in Schimp. coll. sect. 1. n. 24. als *R. discolor* unterschieden wird), *Galium uliginosum*, *trifidum*, *Dauricum* n. sp., *Aparine*, *boreale*, *verum*; *Valerianae* mit *Patrinia Sibirica*, *rupestris*, *scabiosaeifolia*, *Valeriana capitata*, *heterophylla* n. sp., *officinalis*, wozu *V. alternifolia* Ledeb. als var. β . gerechnet wird; endlich *Dipsaceae* mit *Scabiosa Fischeri* und *S. ochroleuca*.

Diesen folgt (Année 1846. III. 135—210.) der Anfang der Familie der *Compositae*, wovon wir hier die Gattungen mit ihrer Specieszahl und die neuen Arten namentlich aufführen: *Nardosmia* 2 (*saxatilis*), *Aster* 6 (*chrysocomoides*), *Galatella* 1 (diese Gattung dürfte nach dem Verf. mit *Linosyris* zu vereinigen seyn, weil die Zungenblümchen auch der var. β . *discoidea* von *G. dracunculoides* fehlen), *Turczaninowia* 1, *Calimeris* 4 (*integrifolia*), *Arctogeron* 1,

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Flora oder Allgemeine Botanische Zeitung](#)

Jahr/Year: 1847

Band/Volume: [30](#)

Autor(en)/Author(s): Knaf

Artikel/Article: [Exiguitates botanicae 181-186](#)